

Yalnızlık Korkakların Kaderidir

– H.T. OSMANOĞ · 06 Mayıs 2009

Yalnızlığa yorgunum
Sevmeye, sevilmeye vurgunum
İssiz Adam Alper gibi
Yalnızlık kaderini kabullenmiş
Harcıyorum kendimi...

İçimde yalnızlık derin bir kuyu
Karanlık her tarafım, korku dolu
Sevmek sevilme içimde
Hep istediğim bir ukde...

Ama nafile
Kendimin gardiyanı olmuşum
Hapsetmişim Yalnızlığa kendimi
Sevmelere geç kalmışım
Sevdiklerimi ortada bırakıp kaçmışım...

Şimdi Ahmet Aslan gibi
"Susarak Özlüyorum" seni
Sakın yine ümitlenme
Üzerime üzerime gelme
Ben korkağım bilirsin
Gelirsen yine üzüleceksin...

Ben akıllandım
Veda ettim hepten
Arkamı döndüm
Sevmeye, sevilmeye
Kabul ettim neyse kaderim...

Yalnız yaşayacağım ama hep bir ümitle
O da olmazsa eğer...
Sonsuzlukta mutluluğu umarak
Yaşayacağım gücüm yettiğinde...